
Kyrkomötet
Motion 2012:7
av Margareta Viklund

Arbete mot prostitution och trafficking

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att ta fram vad nationell nivå måste göra för att stödja och hjälpa stift och församlingar i arbetet mot prostitution och trafficking.

Motivering

Till kyrkomötet 2011 skrev jag en motion som hade rubriken: "Modell för att hjälpa prostituerade att komma bort från prostitution" (Motion 2011:8). Motionen behandlades relativt välvilligt med hänvisning till att arbetet för de prostituerade sker och bör ske på lokal nivå i samarbete med bl.a. kvinnojourer och andra frivilliga organisationer. (Betänkande KI 2011:12)

Jag anser att den slutsatsen var felaktig och återkommer därför med en ny motion i samma ärende, men istället för en modell föreslår jag att nationell nivå ska få i uppdrag att ta fram vad som ska göras för att stödja och hjälpa stift och församlingar i arbetet mot prostitution och trafficking.

Eftersom problemet med prostitution inte följer församlingsgränser och problemen med trafficking är omöjligt att hanteras enbart på lokal nivå och knappast ens på stiftsnivå, så måste uppdraget att stödja och hjälpa församlingar och stift i arbetet mot prostitution och trafficking läggas på nationell nivå. På många platser och i många församlingar finns inte möjligheter att följa upp och hjälpa de kvinnor, män och barn som vill lämna prostitution och trafficking och som har behov av rehabilitering och att skyddas från att bli indragna i den verksamheten på nytt.

Som betänkandet vid 2011 års kyrkomöte påpekade finns det och har funnits mycket arbete som görs i Svenska kyrkan både lokalt, på stifts- och riksnivå. Många enskilda, församlingar och kyrkor gör heroiska och stora insatser för att hjälpa de människor, som genom prostitutionen hamnat i samhällets utkanter. Som exempel kan nämnas S:t Clara kyrka i Stockholm, som genom sin uppsökande verksamhet kunnat hjälpa många kvinnor att ta sig ur det liv de egentligen inte vill leva, men som genom olyckliga omständigheter mer eller mindre tvingats in i. Det kan handla om incest och våldtäkter i barndomen, föräldrar som övergivit dem genom sina egna missbruk, skilsmässor, narkotikamissbruk samt trafficking, att de redan som barn blivit sålda till någon människouppköpare.

Sedan år 1999 är köp av prostitution olagligt, det vill säga, förbjudet. Köp av människor i Sverige har varit förbjudet ända sedan 1335.

Det är bra att frågan om prostitution och trafficking uppmärksammas och att beslutsfattare på olika nivåer och sammanhang försökt att göra något åt det.

Lagen 1999 medförde att gatuprostitutionen minskade och försvann delvis, åtminstone under en tidsperiod. Men förbudet var inte tillräckligt för att stävja verksamheten och hjälpa de utsatta, vilsna kvinnor, unga flickor och pojkar som det handlar om. Inte särskilt mycket har gjorts och görs för att hjälpa dem att återfå sitt människovärde. En prostituerad är idag inte mycket värd sett med samhällets ögon utan ses på av många med förakt. På flera olika sätt marginaliseras och behandlas de inte människovärdigt.

Ett relativt nytt problem i sammanhanget är de utländska kvinnor/flickor, som förekommer och är nya offer från så gott som hela världen. Schengen-avtalet har gjort det relativt lätt att i Europa transportera dessa kvinnor/flickor från det ena landet till det andra. Det tycks finnas många beredvilliga chaufförer för de transporterna. Nattpatruller har träffat på och sett förvirrade unga flickor i tolvårsåldern, som blivit kidnappade och mot sin vilja tvingats till det liv de inte själva valt. I Stockholms nattliv förekommer skrikande och gråtande barn, som kastas in i bilar, där beredvilliga människor tar hand om dem för att förstöra deras liv.

För att kunna ta hand om den människa, som ofta under natten söker kontakt och hjälp, fordras stort tålamod, förmågan att kunna lyssna och att möta en sargad själ. Det fordras stor lyhördhet men också ett team av orädda, förstående, lyssnande och bedjande människor. Det finns före detta prostituerade flickor/kvinnor som har blivit omvända till tro och nytt liv i gemenskap med både Gud och människor.

Det behöver göras en massiv insats för att rädda dessa flickor/kvinnor och hjälpa dem, som, ibland kanske ordlöst, ber om hjälp. Svenska kyrkan kommer ofta i kontakt med människor, som inga andra organ eller institutioner når. Svenska kyrkan har också en enastående möjlighet att hjälpa människor i nöd, peka på en möjlighet att bli fri, hjälpa och stödja. Men då behövs dels en samverkan på plats men också en samverkan mellan församlingar och kyrkor över hela landet.

Det är inte enbart i Stockholm, Göteborg och Malmö som problemen med prostitution och trafficking finns utan även och på andra ställen. Kanske på de platser man minst anar. Som exempel skulle kyrkan med samordning och stöd från nationell nivå kunna möjliggöra för stift och församlingar att erbjuda någon form av övernattningslägenheter för akut drabbade, särskilda lokaler med plats för olika befattningshavare exempelvis psykolog, läkare, präst samt frivilliga krafter för att hjälpa och stödja med enskilda samtal etc.

I förlängningen av olika insatser för att få en människa rehabiliterad kan också utbildningar av olika slag bli aktuella. Även särskilda rehabiliteringshem kan behöva inrättas. Här öppnar sig även möjligheter till olika gemensamma insatser av kyrkor, församlingar och sociala myndigheter.

Även om mycket redan görs idag verkar det inte vara tillräckligt för lokala församlingar och pastorat att hantera frågorna om prostitution och trafficking. Det behövs en samordnande länk för stöd och hjälp. Dessutom behöver den ekonomiska jämvikten av det arbete som behöver göras kunna regleras eftersom problemet med prostitution ofta är koncentrerat till några platser i några geografiskt få församlingar medan de som drabbas kan komma från vilken församling som helst över hela landet.

Det är därför inte rimligt att hävda att det är ett problem som inte ska ligga på nationell nivå. Samordning av hjälpinsatser med lokala församlingar, kommuner, län och statliga myndigheter bör ligga på nationell nivå och pengar bör avsättas i budget på riksnivå för detta särskilda arbete. För att Svenska kyrkan ska få ett väl fungerande arbete mot prostitution och trafficking i Sverige

måste kyrkomötet ge kyrkostyrelsen i uppdrag att ta fram vad nationell nivå ska göra för att stödja och hjälpa stift och församlingar i arbetet mot prostitution och trafficking.

Mot 2012:7

Nacka den 11 juni 2012

Margareta Viklund (KR)